

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916010002
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7916010002.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudcom JUDr. Ladislavom Bujňákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.2.2018 v Trebišove, takto

rozhodol:

Obžalovaný A.R. I. B. R. B. M. O. H., U.. XX.XX.XXXX v Beslane, Ruská Federácia, trvale bytom X M. R. A., X., M., H. R.,

sa oslobodzuje

podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod skutku obžaloby, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že:

"ako zákonný otec plnoletej dcéry Y. M. I., U.. XX.X.XXXX, študentky Dubnického technologického inštitútu v Dubnici nad Váhom, si neplní z nedbanlivosti, pravidelne a v stanovenej výške svoju výživovaciú povinnosť v mieste svojho trvalého pobytu ako aj inde, ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z.z. v účinnom znení - o rodine, a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č. k. 14C/128/2013 zo dňa 20.2.2014

v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7Co/33/2014 zo dňa 9.10.2014, právoplatného dňa 3.11.2014, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojej plnoletej dcéry Y. M. sumou 250 Eur mesačne vždy do 20 - tého dňa, toho ktorého mesiaca k rukám dcéry Y. M. I., čím mu takto na bežnom výživnom za obdobie od mesiaca november 2014 až do 26. 10. 2015, kedy bola rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 26. 5. 2016 sp. zn. 10C 690/2015, zrušená výživovacia povinnosť, vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 3.250,- Eur, pričom svojím konaním vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze",

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Okresná prokuratúra Trebišov podala dňa 4.1.2016 pod č. 2 Pv 174/15/8811-23, na tunajší súd obžalobu na obvineného A. I., U.. XX.XX.XXXX H. R., A. W., trvale bytom X M. R. A., X., M., H. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vyššie.

Po doručení obžaloby samosudca postupoval v súlade s § 238 Trestného poriadku a po preskúmaní obžaloby a celého spisového materiálu a v zmysle § 241 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku nariadil termín hlavného pojednávania na deň 22.9.2016. Na uvedenom hlavnom pojednávaní, po vykonanom dokazovaní súd vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod

obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom. Proti tomuto rozsudku podala prokurátorka odvolanie, v dôsledku ktorého rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý na neverejnom zasadnutí dňa 9.2.2017, sp. zn. 7To/8/2017, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súčasne zamietol odvolanie Y. M. I..

V dôvodoch zrušujúceho uznesenia uviedol, že v rámci konania na súde prvého stupňa došlo k procesným pochybeniam a preto bude potrebné, aby okresný súd v ďalšom konaní zabezpečil originál plnej moci obžalovaného pre svojho obhajcu a v prípade, ak súhlasí, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti, je potrebné takýto súhlas tiež zabezpečiť v jeho originálnej podobe s podpisom obžalovaného, kde je potrebné uviesť, že súhlasí v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku, aby sa všetky hlavné pojednávania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 7T/1/2016, vykonali v jeho neprítomnosti. Dodal, že zároveň bude potrebné obžalovanému doručiť obžalobu do vlastných rúk.

Prvostupňový súd, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, odstránil tieto procesné nedostatky, pričom obžalovaný sa osobne dostavil na Okresný súd Trebišov dňa 5.12.2017, pričom doručil do spisu originál plnej moci pre obhajcu JUDr. Ondreja Lučivjanského. Zároveň predložil taktiež súhlas s konaním v jeho neprítomnosti, ktorý vlastnoručne podpísal. Taktiež mu bola do vlastných rúk doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trebišov 2Pv 174/15, ako aj rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 22.9.2016 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.2.2017, sp. zn. 7To/8/2017. O týchto skutočnostiach bol spísaný úradný záznam (č. l. 206).

Následne bol vytýčený termín hlavného pojednávania na deň 25.1.2018, avšak svedkyne Y. M. I. K. G. I. požiadali o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu vycestovania do zahraničia. Preto bol termín hlavného pojednávania preročený na deň 13.2.2018, kde obhajca obžalovaného ospravedlnil neúčast svojho klienta, ktorý súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa G. I., ktorá už síce bola v rámci dokazovania vypočutá, no súd ju opakovane vypočul, či od jej posledného výsluchu nedošlo k nejakej zásadnej zmene vo veci. Svedkyňa ospravedlnila neúčast svojej dcéry Y. M. I., ktorá bola práce neschopná a jej matka je ňou splnomocnená na jej zastupovanie.

Svedkyňa G. I. uviedla, že jej dcéra je v súčasnosti naďalej externou študentkou vysokej školy - Dubnický technologický inštitút, pobočka Sečovce, pričom nie je zamestnaná ani evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nakoľko podľa jej tvrdenia úrad práce nemá taký systém vyhľadávania pracovných príležitostí ako by mal mať. Dodala, že negatívne skúsenosti má nie len s úradom práce, ale s úradmi na Slovensku vo všeobecnosti.

Nakoľko procesné strany nemali žiadne návrhy na výsluchy svedkov, súd vykonal ďalšie dokazovanie čítaním a oboznámením listinných dôkazov.

Z rozsudku Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 14C/128/2013 zo dňa 20.2.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Co/33/2014 zo dňa 9.10.2014, právoplatného a vykonateľného dňa 3.11.2014 bolo zistené, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu jeho plnoletej dcéry Y. M. I. sumou 250,- Eur mesačne, vždy do 20-tého dňa toho ktorého mesiaca k rukám dcéry vopred, počnúc dňom 9.7.2013 do budúca.

Z rozsudku Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 10C/690/2015 zo dňa 26.5.2016 je zrejmé, že vyživovacia povinnosť obžalovaného voči jeho plnoletej dcére, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 14C/128/2013 zo dňa 20.2.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Co/33/2014 zo dňa 9.10.2014, právoplatného a vykonateľného dňa 3.11.2014, bola zrušená ku dňu 26.10.2015 a v prevyšujúcej časti bol návrh navrhovateľa (obžalovaného) zamietnutý.

Z prehľadu platenia výživného (č. l. 62 spisu) a z potvrdení o vykonaní transakcie (č. l. 63-76) vyplýva, že obžalovaný si plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči dcére, avšak každý mesiac zasielal nižšiu sumu ako bolo určené rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 14C/128/2013 zo dňa 20.2.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Co/33/2014 zo dňa 9.10.2014.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov zo dňa 25.3.2015 (č. I. 93-97) súd zistil, že Y. M. I., U.. XX.X.XXXX nebola ku dňu podania správy vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov a ako potvrdila aj matka svedkyne, ani v súčasnosti nie je evidovaná na menovanom úrade.

Z potvrdenia o návšteve školy (č. I. 80-81) je nepochybné, že Y. M. I., U.. XX.X.XXXX, C.e od dňa 4.10.2014 študentkou Dubnického technologického inštitútu v Dubnici nad Váhom, kde študuje externou formou štúdia, pričom v štúdiu pokračuje aj v súčasnosti a predpokladaný dátum ukončenia štúdia je jún 2017.

Podľa odpisu registra trestov (č. I. 117-118) obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Súd po dôkladnom preskúmaní celého spisového materiálu a po vykonanom dokazovaní dospel k uvedenému:

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. v účinnom znení - o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 600/2003 Z. z. v účinnom znení - o prídavku na dieťa, nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku, ak

- a) sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom alebo
- b) sa nemôže sústavne pripravovať na povolanie štúdiom, alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre chorobu alebo úraz.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 600/2003 Z. z. v účinnom znení - o prídavku na dieťa, nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je aj dieťa, ktoré

- a) je oslobodené od povinnosti dochádzať do školy,
- b) sa vzdeláva v základnej škole pre žiakov so zdravotným znevýhodnením alebo
- c) je neschopné sa sústavne pripravovať na povolanie alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav, najdlhšie do dosiahnutia plnoletosti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 600/2003 Z. z. v účinnom znení - o prídavku na dieťa, sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona je štúdium, ktoré sa

- a) organizuje na strednej škole dennou formou, alebo
- b) uskutočňuje na vysokej škole dennou formou.

Po vykonanom a doplnenom dokazovaní dospel súd k záveru, že obžalovaný nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že to, či za obdobie uvedené v obžalobe bol obžalovaný vôbec povinný plniť si vyživovaciu povinnosť na jeho plnoletú dcéru určenú rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 14C/128/2013 zo dňa 20.2.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Co/33/2014 zo dňa 9.10.2014, právoplatného a vykonateľného dňa 3.11.2014 vo výške,- 250 Eur, a teda uvedené posudzoval ako predbežnú otázku v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko dcéra obžalovaného je od 4.10.2014 študentkou vysokej školy - Dubnického technologického inštitútu v Dubnici nad Váhom, kde študuje externou formou.

Súd po dôkladnom posúdení predbežnej otázky konštatuje, že v čase, keď sa rozhodovalo v civilnom konaní o vyživovacej povinnosti a jej výške pre plnoletú dcéru, boli zjavné splnené podmienky pre jej určenie, avšak po zápise dcéry na vysokú školu na externú formu štúdia, táto povinnosť rodiča zaniká, nakoľko sa predpokladá, že takáto osoba sa dokáže sama živiť. Dané vyplýva aj z vyššie citovaných zákonných ustanovení, v zmysle ktorých sa za nezaopatrené dieťa považuje dieťa najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku, ak sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom, pričom sústavná príprava dieťaťa na povolanie je štúdium, ktoré sa organizuje na strednej škole dennou formou, alebo sa uskutočňuje na vysokej škole dennou formou.

K uvedenému je potrebné dodať, že v zmysle konštantnej judikatúry ohľadne § 7 ods. 1 Trestného poriadku (posudzovanie predbežných otázok), súd nie je v predmetnej veci viazaný rozhodnutím súdu o určení výživného v občianskom konaní a predbežnú otázku posudzuje samostatne. Dokonca, tak orgány

činné v trestnom konaní ako aj súd, môžu počas trestného konania určiť odlišnú výšku výživného, než bola určená súdnym rozhodnutím v občianskom súdnom konaní, pričom je povinnosťou v takom prípade rešpektovať všetky zákonné hľadiská rozhodujúce pri určovaní výšky výživného v zmysle zákona o rodine, kde logicky spadá taktiež povinnosť skúmať, či vyživovacia povinnosť ešte trvá, resp. či nezanikla úplne.

V danom prípade je súd toho názoru, že vyživovacia povinnosť obžalovaného zanikla momentom, keď jeho dcéra začala študovať na vysokej škole externou formou (od 4.10.2014), samozrejme za súčasného prihladenia na rozhodujúce okolnosti na jej strane (zdravotné pomery, neochota zamestnať sa, nájsť si brigádu, neevidovanie na úrade práce a pod.). Stojí za povšimnutie, prečo orgány činné v trestnom konaní nevyhodnotili v rámci skúmania a posudzovania vyššie uvedeného ako predbežnej otázky spomínané okolnosti a napokon dospeli k záveru, že došlo podľa ich názoru k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného prečinu a napokon bola podaná obžaloba.

Ako je vyššie spomenuté, súd sa tiež zaoberal skúmaním ďalších podmienok definujúcich nezaopatrené dieťa ako napríklad vek dieťaťa, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené potreby a záujmy dieťaťa, ako aj nevyhnutné výdavky.

Súd po preskúmaní uvedených podmienok konštatuje, že dcéru obžalovaného nemožno v zmysle § 3 zákona č. 600/2003 Z. z. v účinnom znení, považovať za nezaopatrené dieťa, teda dieťa, ktoré nie je schopné sa samo živiť. V tejto súvislosti súd dodáva, že vychádzal predovšetkým z výsluchu Y. M. I. v prípravnom konaní, ktorej výpoveď na hlavnom pojednávaní vykonal ako listinný dôkaz jeho prečítaním. Na vecne mierené a dobre kladené otázky vyšetrovateľa reagovala dcéra obžalovaného stroho so známami arogancie a nezájmu. Z jej odpovedí jasne vyplýva, že si zamestnanie nehľadala, evidentne nemá záujem pracovať, na jej strane neexistujú dôvody, ktoré by jej bránili v práci, a že napokon si vybrala štúdium na vysokej škole externou formou.

V súdnej praxi nie je neobvyklé, že vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom trvá aj v prípade, že dieťa študuje na vysokej škole externou formou, avšak musia na to byť splnené určité podmienky, napr. že dieťa vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je schopné zamestnať sa a pod., čo v danom prípade nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Dcéra obžalovaného (ako vyplynulo z jej výpovede z prípravného konania), ale taktiež z výpovede svedkyne G. I., nemá žiadne závažné zdravotné problémy, externú formu štúdia si vybrala, nakoľko by finančne nezvládla dennú formu štúdia, čo vyznieva paradoxne, nakoľko podľa jej tvrdení platí za zimný semester 330,- Eur a za letný semester okolo 290,- Eur. Súd považuje za potrebné spomenúť, že dcéra obžalovaného požadovala, aby jej otec prispieval na výživu sumou vo výške 250,- Eur, aj napriek tomu, že ho nenávidí a že je pre ňu mŕtvu.

V závere možno v krátkosti dodať, že v dnešnej dobe je už bežnou vecou, že študenti vysokej školy, ktorí študujú dokonca dennou formou štúdia, si popri štúdiu privyrábajú rôznymi prácami, brigádami a pod., aby si ku štúdiu aspoň trochu finančne vypomohli. Plnoletá dcéra obžalovaného študuje externou formou, ktorej zmysel spočíva vo výučbe počas víkendov, aby študenti tejto formy štúdia mohli počas pracovných dní riadne pracovať a štúdium im nezasahovalo do ich pracovného života počas pracovného týždňa. Dcéra obžalovaného bez akéhokoľvek racionálneho dôvodu prácu nevykonáva, ba dokonca si ju ani nehľadá a nie je ani evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nakoľko podľa jej názoru a názoru jej matky, úrad nedokáže nájsť vhodné pracovné príležitosti. Je otázne, akú činnosť vykonáva dcéra obžalovaného počas pracovných dní v týždni, keď nikde nepracuje a venuje sa štúdiu v podstate len počas víkendov. Síce svedkyňa G. I. pred súdom uviedla, že jej dcéra pracovala od novembra 2016 zhruba do mája 2017 ako prevádzkarka vo Veľatoch v Aqua Mária Penzióne, no toto zamestnanie ukončila pre problémy s prieduškami, čo však nebolo z jej strany žiadnym spôsobom verifikované a podložené.

Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 9.2.2017, sp. zn. 7To/8/2017 konštatoval v podstate len procesné nedostatky, ktoré boli následne súdom prvého stupňa odstránené. Pokiaľ ide o meritórne rozhodnutie hmotnoprávneho zamerania, k tomuto sa odvolací súd nevyjadril. Aj napriek tomu okresný súd doplnil dokazovanie, opakovane vypočul svedkyňu G. I., pričom jej výsluch neviesol do prípadu žiadne iné, nové a podstatné skutočnosti, ktoré by neboli súdu známe už pri vyhlásovaní prvého rozsudku. Teda skutkové okolnosti prípadu ostali nezmenené s tým, že rozsah obdobia vyživovacej povinnosti bol ohraničený ku dňu 26.10.2015, nakoľko od tohto dňa bola rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 26. 5. 2016 sp. zn. 10C 690/2015, zrušená vyživovacia povinnosť a obžalovanému mal vzniknúť dlh na bežnom výživnom vo výške 3.250,- Eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia a vyššie uvedené odôvodnenie súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, a teda oslobodil obžalovaného spod skutku obžaloby, lebo neplnenie si vyživovacej povinnosti, ktorá podľa názoru súdu zanikla, nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Trebišov.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.